

Як свідчить досвід роботи зі студентами, фразеологізми є надзвичайно цінним і багатогранним матеріалом, здатним сприяти формуванню вербального компонента лінгвокультурологічної компетентності студентів. Вивчення даного аспекту дає майбутнім вихователям не лише уявлення про культуру, історію, традиції, менталітет народу, але й сприяє реалізації оволодіння навиками живого спілкування.

Список використаних джерел:

1. Авскентеев Л. Г. Сучасна українська мова. Фразеологія / Авскентеев Л. Г. – Харків, 1983.
2. Білоноженко В. М. Функціонування та лексикографічна розробка українських фразеологізмів / Білоноженко В. М., Гнатюк І. С. – К.: Наукова думка, 1989. – 154 с.
3. Білоножко В. М. Фразеологічний словник української мови / Білоножко В. М. – Том 1, 2.
4. Маслова В. А. Лінгвокультурологія: учеб. пос. [для студ. высш. учеб. зав.] / В. А. Маслова. – М., 2001. – 208 с.

Коваленко О.Ю.

*кандидат філологічних наук,
доцент кафедри педагогіки та іноземної філології,
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця*

ПРОФЕСІЙНА КОМУНІКАЦІЯ: ЛІНГВІСТИЧНИЙ АСПЕКТ ПРИ ВИВЧЕНІ КУРСУ «КОМУНІКАЦІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ»

Мовні взаємодії, такі як комунікація, лежать в основі багатьох видів людської діяльності, зокрема – багатьох сучасних професій, і як такі повинні викладатися майбутнім фахівцям різного гуманітарного і соціального профілю.

В умовах глобального, мультикультурного і багатоконфесійного світу, в умовах наростаючої диверсифікації робочої сили особливе значення придбаває кросс-культурний аспект професійної комунікації. Досвід України та зарубіжних країн свідчить про те, що проблеми у спілкуванні можуть виникати не лише між різними етнічними групами. Культура у міжкультурному спілкуванні швидше передбачає наявність спільного виховання, формування світогляду, аніж спільного коріння. Освіта при цьому відіграє важливу системотворчу і виховну роль.

Не менш важливою характеристикою сучасних професій, і сучасного способу життя в цілому, являється проникнення в них інформаційно-комунікативних технологій (ІКТ). Останні кардинально міняють сучасні уявлення не лише про те, як відбуваються комунікативні взаємодії, але і про те, що є їх суттю, метою, мотивом і змістом. На наших очах ІКТ з інструменту комунікації перетворюються на чинник, що формує головні параметри дискурсу як на власне лінгвістичному, так і на соціокультурному рівні [3]. Зокрема, це є актуально і для освітнього дискурсу.

Програма курсу «Комунікація у професійній діяльності» призначена для підготовки магістрів.

В процесі проведення лекцій і самостійного вивчення учбовою дисципліни, на основі комплексного підходу до навчання досягаються наступні цілі:

– освітня – отримання що навчаються знань у рамках процесу ділового і міжкультурного ділового спілкування

– практична – виробити у студентів навички і вміння вироблення і застосування ефективних стратегій комунікації:

1. використання отриманих знань в практичній діяльності;

2. рішення певних завдань в умовах розвитку інформаційного суспільства;

3. ефективній управлінській діяльності в умовах інформаційного суспільства.

– виховна – виробити у студентів вміння поводитися відповідно до правил і стандартів міжнародного ділового етикету

Метою курсу «Комунікація у професійній діяльності» є розгляд механізмів інтерпретації сенсів в різних комунікативних середовищах методами лінгвістичних дисциплін, що становлять предметне поле комунікації, – дискурсивного аналізу, когнітивної лінгвістики, кроскультурної прагматики, так як основною метою міжкультурного навчання є підготувати особину до міжкультурного спілкування, сформувавши у нього кроскультурну (міжкультурну) компетентність [2]. Міжкультурна компетентність необхідна студентам ВНЗ з ряду причин: по-перше, Україна є багатокультурною державою і очевидно, що кожен студент приносить в рамки свого колективу культуру своїх батьків і друзів. По-друге, майбутні педагоги і психологи повинні вміти спілкуватися і ефективно працювати з представниками інших культур та етносів.

Курс «Комунікація у професійній діяльності» відноситься до циклу загально університетських дисциплін по вибору, магістрів, що забезпечують підготовку.

За основу цього курсу береться інтеграційна модель інтерпретаційних можливостей людини в різних контекстах комунікативних взаємодій, з урахуванням функціональних і інших типів дискурсу і можливістю (ре) конструювання соціокультурних чинників, що визначають ці взаємодії [4].

Після прослуховування курсу студенти навчаються довільно конструювати і інтерпретувати дискурс в ситуаціях неповної і / або неточної інформації на матеріалі медіатекстів, текстів професійної комунікації, реальних діалогів, нарративів особистого досвіду.

Отже, виходячи зі сказаного вище, лише інтегрована особистість може комфортно існувати у полікультурному просторі.

Список використаних джерел:

1. Вишневський О. Теоретичні основи учасної української педагогіки: Навчальний посібник / О. Вишневський – К.: Знання, 2008. – 556 с.

2. Леонтович О. А. Введение в межкультурную коммуникацию: Учебное пособие / О. А. Леонтович – М.: Гнозис, 2007. – 386 с.

3. Нісімчук А. С. Сучасні педагогічні технології: Навчальний посібник / А. С. Нісімчук, О. С. Падалка, О. Т. Шпак. – К.: Видавничий центр «Просвіта», «Книга пам'яті України», 2000. – 368 с.

4. Філіпова І. Ю. Міжкультурна комунікація: психологічний дискурс / І. Ю. Філіпова // Практична психологія та соціальна робота. – 2006. – № 4. – С. 9-12.

Левенець О.О.

студентка,

Науковий керівник: Шевцова Н.О.

викладач кафедри германської філології,

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

ТРУДНОЩІ ФОРМУВАННЯ ФРАНКОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В АУДІЮВАННІ В УЧНІВ 9 КЛАСУ ЗНЗ

Проблема навчання усного мовлення справедливо вважається однією з найважливіших у методиці навчання іноземної мови (ІМ). До усного мовлення відносять як говоріння, так і аудіювання. Успішність аудіювання залежить від багатьох чинників, зокрема таких як життєвий і мовленнєвий досвід слухача, його вміння сконцентрувати свою увагу, ступінь розвитку його зорової пам'яті, зацікавленість і навіть емоційний стан, тому сприйняття ІМ на слух дуже часто становить труднощі для школярів, навіть для тих, хто вивчає ІМ не перший рік.

Сучасні науковці розглядають аудіювання як один із напрямів розвитку іншомовної комунікативної компетентності. Проблемами навчання аудіювання ІМ займалися З.І. Казимира [1], Е.М. Колесова [3], Н.М. Григор'єва, Я.М. Колкер [5], Г.В. Рогова [6] та ін. І.П. Лисовець досліджувала проблему навчання аудіювання і усного мовлення. М.М. Пруссаков розглядав питання труднощів аудіювання ІМ. Досліджуючи проблематику навчання аудіювання, сучасні науковці демонструють значні здобутки. Однак питання подолання труднощів формування франкомовної компетентності в аудіюванні в учнів 9 класу залишається одним із недостатньо висвітлених, що й зумовлює актуальність нашого дослідження.

Мета нашої статті – виокремити труднощі формування франкомовної компетентності в аудіюванні в учнів 9 класу та запропонувати засоби їх подолання.

У процесі формування франкомовної компетентності в аудіюванні в учнів 9 класу спостерігається низка труднощів. Існують декілька підходів, щодо їх методичної класифікації. Так, Н.В. Елухина виділяє труднощі аудіювання, які можуть бути пов'язані з мовною формою повідомлення, із смисловим змістом повідомлення, з умовами пред'явлення повідомлення та з джерелом інформації [5, с. 63]. З.І. Казимира виділяє лексичні, морфологічні та синтаксичні труднощі [1, с. 30–32]. У нашому дослідженні вважаємо доцільним скористуватися класифікацією труднощів А.В. Коваль, яка, на наш погляд, вдало синтезує вищезгадані класифікації. Вона виділяє три групи